

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-05-26

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 278

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10631>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Σ Α Λ Π Τ Γ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΝΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερον . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΗΓΟΣ»
Ἔδος BLOND L ἄρ. 5.

ΕΙΣΠΟΡΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κατάχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΔΩΡΟΝ ΤΟ ΔΩΡΟΝ.

Ὅτε παρεχωρέτο εἰς τὸν λαὸν τῆς νήσου τὸ ἐν ἰσχύϊ σήμερον συνταγματικὸν δικαίωμα, ὅπερ τότε ἐνθουσιωδῶς χαιρετίζοντες ὑπεδέχθημεν, ἐν ἀγνοίᾳ ὅμως, ἐνῶς σήμερον ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὸ καμαρόνωμεν ἐν ᾧ καὶ συναισθῆται πρὸς ποῖον ἐξάμβλωμα συνταγματικὸν ἔχομεν τὰς ἐλπίδας καὶ πεποιθήσεις μας, ὅτε λέγομεν παρεχωρέτο τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τὴν ἀναμιγνύεται ἄθνην καὶ ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του εἰς τὴν ἀφορῶντα τὸν τόπον καὶ τὴν τύχην του, ἡ χαρὰ μας ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον, αἱ διαδηλώσεις ὑπερεκχειλίτασαι ἐκάλυψαν καὶ ἀρκετὸν γῶρον ἐξω τῆς νήσου καὶ ἐσχηματίσθη ἀκραδάντως ἡ πεποιθήσις ὅτι ἐτέθησαν πλεόν τὰ θεμέλια τῆς εὐνομίας τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς νήσου. Ἴσως τότε, ἄλλοι, μᾶλλον διορατικοὶ καὶ πλέον ἐμπειροί, ἐγγέλων ἐπὶ ταῖς διαδηλώσεσι ταύταις καὶ ἐγχεύαζον τὴν κουφότητά μας. Ἡμεῖς ὅμως, μακρὰν τῶν νὰ κοπιᾶσθαι νὰ ριψώμεν τὸ βλέμμα μακρότερον καὶ ἐξετάσωμεν καλῶς τὸ δύσβατον καὶ ἀκανθώδες τῆς ὁδοῦ, ἢν μέλλομεν νὰ διανύσωμεν, ἠρῶμεθα λέγοντες, ὡς λαὸς φύσει εὐάγωγος ἀλλὰ καὶ ἀπειρος, «ἔττω καὶ τοῦτο».

Ἄλλ' ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμιξέως τοῦ λαοῦ ὅπερ παρεχωρήθη ἡμῖν, εἶνε παρεμφερὲς πρὸς τὸ δικαίωμα ὅπερ παρεχωρήθη τοῖς Κρησὶ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας, καθ' ἣν σπανιώτατα ἐπιτυχᾶνει ἡ πλειοψηφία ἐκ χριστιανικῶν μελῶν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου εἶνε κατὰ πολὺ χείρον ἐκεῖνου, διότι καὶ ὁσάκις παρ' ἡμῖν κατορθωθῆ πλειοψηφία ἐξ ἐγχωρίων μελῶν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, διότι τοιαύτη πλειοψηφία, μὴ ἔχουσα ἐπιστήμους, εἶνε ἄσημος καὶ περιφρονεῖται, διὸ καὶ πᾶν ὅτι ψηφισθῆ καὶ ἐγκριθῆ ἢ τροποποιηθῆ διὰ τῆς ψήφου τῆς ὀλομελείας τῶν ἐγχωρίων, ἀπορρίπτεται.

Καὶ ἡ ὑστεροβουλία αὕτη ἦτο προφανής. Πρὸς τίνα σκοπὸν ὠρίσθη κατὰ τὸ σύντάγμα μας (!!) τὰ μὲν χριστιανικὰ μέλη νὰ ὄσιν 9, τὰ δὲ ὀθωμανικὰ 3, καὶ τὰ ἐπίσημα ἀγγλικὰ 6; Ὅτι ἐφαίνοντο ὅτι μᾶς ἐδίδον διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ τὸ ἐσάλπιζον ἐκεῖνοι ἀνά τὸ κόσμον καὶ τὸ ὑπεδεχόμεθα ἡμεῖς ἐν ἐξάλ-

λω ἐνθουσιασμῷ, μᾶς τὸ ἀφῆρουν μυστικά μυστικά διὰ τῆς ἄλλης. Τὸ δῶρον ἦτο ἀδωρον στίλβον ἐξώθεν καὶ σεσηπὸς ἐσώθεν. Ἐπενόηθη ὑπὸ θαυμασίου ἀριστοτέγγου πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ γνωρίσῃ μὲν ἀφ' ἑνὸς σύμπας ὁ κόσμος ὅτι οἱ Ἄγγλοι παραχωροῦσιν ἡμῖν δικαίωματα μεγάλα καὶ ἐξαισιᾶ, νὰ εὐχαριστηθῆ δὲ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς τῆς νήσου ὅτι λαμβάνει ἐξαισιὰ καὶ μεγάλα δικαίωματα ἐν τῇ διαχειρίσει του, ἐνῶ κατ' οὐσίαν οὐδὲν παρεχωρήθη καὶ οὐδὲν δικαιούμεθα, ἡ δὲ εὐθύνη καταρθώθη οὕτω νὰ μοιρασθῆ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπροσώπων, διότι ἦτο ἀρκετὰ βαρεῖα διὰ τὴν πρώτην, καὶ ὁ λαὸς νὰ παραπονηθῆται ὅτι αἱ ἀντιπρόσωποι του δὲν εἶνε ἱκανοὶ εἰς τίποτε καὶ δὲν κάμνουν τίποτε». Ἴδου τὸ θαύμασιον ἀριστοτέγγημα, καὶ ὁ μόνος σκοπὸς ὅστις ἐπεδιώκετο διὰ τοῦτου.

Ἰόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ σκεπτώμεθα ὅτι ἀνευ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαίωματος τοῦτου οἱ Ἄγγλοι θὰ διώκουν τὴν νήσον πλημμελέστερον ἢ νῦν. Ἡμεῖς μάλιστα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ θὰ ἦτο γνωστὸν ἀνά τὸν κόσμον ὅτι θὰ εἶχον ἀμέριστον τὴν εὐθύνην, θὰ ἠναγκάζοντο νὰ φαίνωνται μᾶλλον ἐπιεικεῖς καὶ ἀφοῦ μάλιστα δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀφορμὰς δυσαρκεσίας καὶ ψυχρότητος ἐκ τῶν ἐναντιώσεων καὶ ἀντιρρήσεων τῶν μελῶν κατὰ τὰς διαφόρους συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ προσθέσῃσι νέους φόρους. Ἴσως μάλιστα τότε, ὅταν ὁ λαὸς δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶγε μεγαλειότεραν βαρῦτητα καὶ μείζονα ἐπίσημότητα παρὰ τῆ κεντρικῆ Κυβερνήσει μίᾳ διαμαρτύρησι τοῦ λαοῦ, μίᾳ ἀναφορᾷ κατὰ τινος, κακῶς καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τόπου ἐνεργηθείσης ὑπὸ μόνης τῆς ἐντοπίου Κυβερνήσεως πράξεως. Παραπονοῦμεθα μόνον κατὰ τῆς παραχωρήσεως τοιούτου ἐξαμβλώματος, τοιαύτης πολιτικῆς φενάκης, τοιούτου ἀδωρου δώρου. Ἡ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῆ τι εἰλικρινῶς, ἢ νὰ μὴ παραχωρηθῆ τίποτε.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς, φανακίζόμενοι ἐκουσίως καὶ ἐμπαιζόμενοι ὀλοφάνερα, ἐξακολουθοῦμεν νὰ καμαρόνωμεν τὸ πολίτευμά μας, νὰ λαμβάνωμεν μέρος εἰς τὰς εὐθύννας, ἐνῶ κατ' ἔτος διδασκόμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων ποῖα κωμῳδία παίζεται εἰς βάρος ἡμῶν καὶ ὀλοκλήρου τῆς νήσου.

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἀπερχονται μακρὰν τοῦ ἔργου καὶ τῆς οἰκογενείας των, νὰ συζητῶσι νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ κοπιῶσιν ἐπὶ ἑνὰ καὶ δύο μῆνας διὰ νὰ ἀκούσωσι κατόπιν τὸ: μάτην φωνάζετε καὶ αγωνιάτε! ἢ δεῖνα τροποποιήσις σας δὲν εἶνε δεκτὴ πάρτε τὴν πίσω ἢ δεῖνα πρότασις σας ἀπορρίπτεται σηκώσατέ τὴν· τὸ δεῖνα ψήφισμά σας δὲν εἶνε δεκτὸν λάβετέ το, καὶ ἀπέλθετε ὅθεν ἤλθετε. Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν θλίβερᾷ ἀγανακτῆσει, ἀλλὰ καὶ ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐξετέλεσαν ὅσον καθήκον τοῖς παρεχωρήθη, δηλ. νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ συζητήσωσι μόνον, καθβαλλικεύουσι τὰ ζῶά των καὶ ἐπιστρέφουσιν ὑπὸ τὴν στέγην των.

Τοιαύτη κατάστασις, παρατεινομένη, ἐξευτελίζει τοὺς Κυπρίους. Ἀνδρικῶς ἡ Κύπρος σύμπασα πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῆ. Πρέπει νὰ εἶπη καθαρὰ καθαρὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅτι ἀδωρον τὸ δῶρόν της ἄς τὸ λάβῃ ὀπίσω καὶ ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά της ὅτι οὐδὲν θὰ χάσωμεν ἐκ τοῦτου.

ΔΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίσθη καὶ πάλιν εἰς τὰς παραλίους πόλεις καὶ κυρίως Λάρνακα καὶ Λεμεσσὸν καὶ μάλιστα εἰς τὴν πρώτην, ἡ παρὰ τοῖς χωρικοῖς καλουμένη «ἑορτὴ τοῦ κατακλυσμοῦ» ἣτις, καθ' ἃ φαίνεται ἐπὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης πηγᾶσα, συνεδέθη μετὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀναμνήσεως τοῦ κατακλυσμοῦ, ἵνα τηρηθῆ καὶ μὴ ἐκλείψῃ τὸ πανάρχαιον τοῦτο ἔθιμον, ὡς πολλὰ ἄλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαβόντα θρησκευτικὴν χροιάν καὶ τηρηθέντα μέχρι τοῦ νῦν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην πάμπολλοι χωρικοὶ κατέρχονται εἰς τὰς παραλίους ταύτας πόλεις καὶ ἐκεῖ μεθύουσιν ὡς ἀρμόζει εἰς πανηγυρίδας, χορεύουσιν ὡς ἀνήκει εἰς χωρικοὺς, μαλλώνουσιν ὡς πρέπει εἰς Ἕλληνας καὶ παλλάκις μαχαιρόνονται ὡς εἰθίζεται εἰς ρωμαῖούς.

Εἶνε εὐχάριστον νὰ περιέρχηται τις τὰς ἀγορὰς τῶν πόλεων κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ νὰ παρατηρῆ καὶ νὰ ἀκούῃ προσεκτικῶς τὰ κινήματα καὶ τὰς ὁμιλίαις τῶν εὐφῶν ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἔλως ἀξέσων χωρικῶν. Ἐδῶ πολλοὶ γέκονται καὶ χάσκουσι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων των τὸ πλήρες ἐμπορευμάτων καταστημα, ἀδιαφοροῦντες ἀν εὐρίσκωνται ἐντὸς πόλεως καὶ ἀν ὀπίσθεν των συσπειρῶνται νὰ διέλθωσιν ἀνθρώποι, ἢ ἀν ἀμαξα ἀπειλεῖ νὰ τοὺς καταπλάκωσῃ. Ἀρέσκονται νὰ βλέπωσιν ἡδυπαθῶς καὶ

νά ἐκτιμῶσι τὰ διάφορα κοσμήματα καὶ πολυ-
τιμα πράγματα. Ἐκεῖ ζέκεται ἄλλη γευναριᾶ
χωρικών θεωμένων μὲ τὴν κεφαλὴν ἐξραυμένην
εἰς τὰ ἄνω τρίροφόν τινα οἰκίαν, ἣς θαυμά-
ζουσι τὸ ὕψος ὑπολογίζοντες αὐτὸ εἰς ὄργυϊας
καὶ μετρώσι τὰς θύρας καὶ παράθυρα. Παρέκει
ἐν πυκνῇ συναθροίσει περὶ τοῦ πολυφιλίτου των
βιολίου δύο, ἐναβρυνόμενοι ἐπὶ τῇ ἰκανότητί των
χορεύουσι, συσφερόμενοι, πηδοῦντες καὶ δαιμονί-
ους ἐλιγμούς ποιοῦντες, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν
θαυμασθῶσι περισσότερο καὶ ἀκουσθῇ εἰς τὰ
χωρία ὅτι ὁ δεῖνα χορευτὴς ἐχώρευσεν εἰς τὴν
Λεμησσὸν π. γ. καὶ ἐσάθη ὅλη ἡ Λεμησσὸς καὶ
τὸν ἐβλεπε.

Παρέκει εἰς μίαν Λοὺκάνταν καθήνται
περὶ μεγάλης καὶ βαρυφόρτου τραπέζης ἀφ' ἧς
διαφόρων εἰδῶν ὄσμαι ἀναδίδονται, φύρδην μι-
γρὸν, ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδια ὁ αἰὶνος δίδει
κύκλον θαυμάσιον, αἱ ποτήλια καὶ τὰ κολόγια
χορεύουν μαζούλκιν καὶ αἱ φωναὶ, τὰ τραγου-
δια, αἱ χειρονομίαι εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ τῆς...
τραπέζης διατάξει. Τὰ περιπαθέστερα ἐρωτικά
ἄσματα ἐξέρχονται ἐκ βάθους καρδίας, ὠραῖοι
καὶ ἀρχαῖοι σκοποὶ ἀναφαίνονται ἐξερχόμενοι ὡς
ἐκ τάφου τινὸς τῆς θρησκείας καὶ ἐπὶ τέλους
... ἄλλοι μὲν τάττονται φύλακες τῆς τραπέζης
ἀκουμβούντες ἐπ' αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ ροχα-
λίζοντες, ἄλλοι δὲ ἐνδίδοντες εἰς τὰς βαρεῖας ἐ-
πιπλήξεις τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως των, τῆς συζύγου,
ἐξέρχονται καὶ ἀπέρχονται μέχρις οὗ ἐψηθῇ τὸ
ὄπιόν τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπαναρχίση ἡ διακοπεῖσα
διασκεδασίς.

Εἰς ἄλλο μέρος βλέπει τις δωδεκάδα ζευγῶν
περὶ τοῦ σερπετοπώλου, ἀναμένοντες νὰ
πίωσι μὲ τὴν σειράν καὶ μὲ τὸ ἐν καὶ μόνον
ποτήρι τοῦ σερπέτι των. Ἄλλ-
λά τέλος πάντων τὸ μεγάλο ρόλο τὸ παίξει ἡ
θάλασσα καὶ αἱ ἀποβάθραι. Ἐκεῖ πλέον αισθά-
νεται τις τὴν πανήγυριν. Ἐν Λεμησσῷ ἀφ' ἧς
ἐπήχθη ἡ ἀποβάθρα εἵμαρται νὰ φέρῃ ἐκείνη
καὶ μόνη ἐπὶ τῆς ῥαχέως τῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν
κατ' ἔτος τὸ βαρὺ φορτίον καὶ νὰ αισθάνηται
μόνη τὰ σκληρὰ κατήματα χονδροειδεστάτων ὑ-
ποδημάτων, περικλιόντων ἀκαθάρτους καὶ βρω-
μεροῦς πόδας. Ἀμαρτίαν φαίνεται θεωροῦσι πολ-
λοὶ χωρικοὶ τὸ νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας των. Ὁ-
ταν ἀφαιρέσωσι τὰ ὑποδήματα, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ
πρὸ τῆς ρινὸς μανδύλιον κατάβρεκτον ἀπὸ ὕδα-
τος τῆς κολορίας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς πλη-
σιάσῃς, πλησιέστερον δὲ τῶν ὀργυζῶν ἐξουδε-
τεροῦται καὶ ἡ δρακιωτέρη ὁσμὴ. Τὰ ὑποδή-
ματά των εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ, διότι δὲν
πλύνονται ἐκ μιᾶς ἀρχῆς. Τὰ πλοῖα λοιπὸν
διὰ τῶν μόνων κηρύκων τῶν πανηγυρέων, δηλ.
τοῦ νταουλῆ καὶ τοῦ ζορνὲ κατάφορτα πη-
γαινούχονται ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ οὕτως εορτά-
ζεται ὁ ἅγιος γαλός, καὶ ἀπέρχονται οἱ χωρι-
κοὶ εἰς τὰ ἴδια, βραχέντες διὰ τῆς θαλάσσης
μέχρι γονάτων, ἐν αὐτῇ βυθισθέντες καί... τοὺς
πόδας μὴ πλύναντες.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΩΠΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
«ΕΥΑΓΟΡΑΣ»
(συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος καὶ τὴν πολλὴν αὐτοῦ δυσχε-
ριον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καλῶς συνείδομεν καὶ τὰ πάμπολλα
καὶ παντοδαπὰ αὐτοῦ προσκόμματα οὐδαμῶς διέλαθον ἡμᾶς.
Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν περιβεβλημένοι τὸν διδασκαλικὸν
τρίβωνα καὶ ἀσμενάσιστα καὶ ἀνεκτικώτατα τὸ ἐπίπονον διδα-
σκαλικὸν ἔργον ἀσκούντες ἰκανὴν ἤδη καὶ τῶν πολλῶν καὶ
μεγάλων αὐτοῦ πόνων καὶ τῶν ἀπειρῶν βρασιῶν καὶ πικρι-
ῶν ἐκτησάμεθα πείραν.

Ἐπιχειροῦντες δε νῦν ν' ἀναλάβωμεν πλὴν τοῦ διδασκα-
λικοῦ ἔργου καὶ καθ' ἑαυτὸ βραχυτάτου ὄντος τὴν ὄλην ἐ-
πιμέλειαν τῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς νέων, ἀναλογιζόμεθα

τὸ δυσβάστακτον φορτίον, ὅπερ μέλλομεν ν' ἀναλάβωμεν
καὶ τοὺς υπερβάλλοντες μόνους καὶ δυσαπλάκτους περι-
σπαρμούς, οὓς μέλλομεν νὰ ὑποστώμεν, ἐὰν σὺν τῷ Θεῷ
κατορθώθῃ ὁ σκοπὸς ἡμῶν. Πᾶς τις ἀξιώθεις νὰ καλῆται
πατὴρ καὶ τὸ δυσχερέστατον τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου γινώσκων
συνεισθίνεται εἰς ὅσον ἀγῶνα ταλμῶμεν ν' ἀπεκδυθῶμεν
καὶ πόση φοβερὰν καὶ βαρεῖαν εὐθὺν ὑπέχουμεν προθυμύ-
μενοι ν' ἀναλάβωμεν τὴν διεύθυνσιν Λυκείου, ἐν ᾧ μέ-
λουσι νὰ συντρέφονται καὶ συνδαιτιῶνται νυχθήμερον παιδὲς
ποικίλους ἀναθετραμμένοι καὶ τὰ τε ἦθη καὶ τὴν ἡλικίαν
πολὺ ἀλλήλων διαφέροντες. Ἀπάντων τούτων ἅμα τὸ ἐρ-
γον διανοηθέντες καλῶς ἐστοχάσθημεν καὶ αἰείποτε αὐτὰ ἐν
νῷ ἔχομεν οὐδ' ἀγνοοῦμεν πρὸς τοὺς τὴν ἐξ ἀποτυχίας
ἐνδεχομένην μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον χρηματικὴν ζημί-
αν.

Ἄλλ' ἀναμετρήσαντες τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐπέστημεν ὅτι
εἴμεθα ἄρκούντως παρεσκευασμένοι καὶ συγκεκριημένοι πρὸς
ὅν ἐπιδιώκομεν μέγαν καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν καὶ διὰ τοῦτο οὐ-
δαμῶς ὀκνοῦμεν οὐτ' ἀποδειλιώμεν τὸ παρᾶπαν οὔτε πρὸς
τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου οὔτε πρὸς τοὺς παρεμπορῶντας αὐτῷ
πολλούς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἐνθυμούμενοι ὅτι χαλεπὰ
τὰ καλὰ τῆς ἡμετέρας παιδείας ἀπολείπειν ἠμετέρας
παντάκουσιν ἀρροπιστοῦμεν.

Γινώσκοντες δ' ἤδη ὅτι εἴτ' ἀγαθὴ εἴτε κακὴ τύχη ἐλαχε
καὶ ἡμῶν ἐλάχιστος κλήρος τῆς παιδείας τῶν νέων, ὑπερ-
ῶν ἐφείλομεν πάντα μόνον νὰ μοιθῶμεν καὶ πάντα ἀγῶνα
νὰ ἀγωνιζόμεθα, μέγιστα δὲ πάντων εἰ διδάτκαλοι, προεξι-
νομεν μετὰ θάρρους εἰς πραγμάτων τοῦ σκοποῦ ἡμῶν ἐ-
τοιμοὶ ὄντες αἰείποτε νὰ καταβάλλωμεν μετὰ προθυμίας τὴν
μικρὰν ἡμῶν πνευματικὴν συμβολήν, καλῶς εἰδότες ὅτι ἐκ
τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθῆς παιδείας τῆς φίλης νεότητος ἐξερ-
τάται ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας, τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἡ
ἀληθὴς εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' οὐχ ἦττον τὰ ἐρῶδια ἡμῶν δὲν εἶνε μόνον ἰκανὰ καὶ
πολλὰ πλείονα καὶ μειζύονα ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν πλήρη ἐπι-
τυχίαν τῆς παρούσης ἐπιχειρήσεως. Μεγάλως μὲν ταῦτο συμ-
βάλλονται εἰς εὐδαιμονίαν τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα ὑ-
πάρχει νὰ τύχωμεν τῆς ἀγῆτης τῶν φιλομουσῶν Κυπρίων
προστασίας. Ἐν τῷ ὄντι ὁ κοινωφελέστατος ἡμῶν σκοπὸς
προσηκόντως κατὰλοῦθαι γένηται ἀποδεκτός, τὸ ἔργον ἡ-
μῶν ἀδυστάκτως εἶνε τετελεσμένον καὶ ἡ ὑπὸ πάντων μετὰ
θλίψεως ἀνομολογούμενη τοιαύτης Σχολῆς ἔλλειψις τάχιστα
θεραπεύεται.

Κρίνοντες δ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε ἐ-
νεργειῶν ἡμῶν καὶ βλέποντες τὴν μάλιστα εὐμένειαν καὶ
γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν, ἧς παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα ἐτυχεν ἡ
πρότασις περὶ συστάσεως τοιαύτης Σχολῆς, πρὸς δὲ γινώ-
σκοντες τὸν πρὸς τὰ καλὰ καὶ σεμνὰ ἔργα ἐπισκεπτόντων τῶν
Κυπρίων ζήλον, ἐν πάσῃ ἐθνικῇ ἀνάγκῃ ἐν τοῖς πρώτοις
αἰείποτε ἐπιδεικνυμένων, χωροῦμεν μετὰ πολλοῦ θάρρους τὴν
ἀγαθὴν προβαλλόμενοι ἐλπίδα εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Λυκείου
πεποηθότες ἀδαμαντίνως ὅτι ὄχι τυχόμεν ἀγῆτης παρὰ πάν-
των ὑποστηρίξεως, ἣν θερμῶς ἐπικαλούμεθα ὑποσπυόμεθα
δὲ δημοσίᾳ λέγοντες ὅτι, ἐὰν οἱ φιλόμουσοι Κύπριοι κρίνω-
σιν ἡμᾶς ἀξιῶς τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, ὄχι προσπα-
θήσωμεν νὰ διοργανώσωμεν τὴν Σχολὴν ἡμῶν κατὰ τὰς
τελειωτέρας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ τοιαύτης φύσεως
Σχολάς, ἴν' ἀναποκριθῶμεν πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσ-
δοκίας αὐτῶν καταστήσωμεν μετ' οὗ πολὺ περιτιτὴν τὴν εἰς
τὴν ἀλλοδαπὴν χάριν ἐμπορικῆς μορφώσεως τῶν Κυπρίων
νέων μετὰδασιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν παντί ἔργον πᾶσα ἀνάπτυξις γίνεται ἐν ἀν-
τιθέσει καὶ πικρῶν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ν' ἀνα-
φανῆ πολέμιόν τι στοιχεῖον, δηλοῦμεν μετὰ κερρησίας ὅτι
οὐδαμῶς ὄχι ταρχθώμεν οὔτε ὄχι ἀποραυθώμεν, ἀλλὰ
τοὐναντίον καρτερικώτατα καὶ γενναίωτα μετὰ πάσης θυσί-
ας ὄχι πολεμήσωμεν κατὰ πάσης ἀτομικῆς ἀντιδράσεως. Ἐ-
ὰν ὁμοῦ κατορθώθῃ νὰ συσταθῶσι τοιαύτης φύσεως σχολαὶ
δημόσιαι, τότε καὶ εἰς δαπάνας πολλὰς ἐὰν ἔχωμεν ὑπο-
βλήθῃ, ἀμέσως ὄχι ὑποχωρήσωμεν, διότι τὰ φιλανθρωπικὰ
κατασνήματα τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα καὶ ὅση ἡμῖν δύναμις
ὑποστηρίζομεν.

Καίτοι δ' ἐν τῷ προγράμματι καὶ τῷ κανονισμῷ διαλαμ-
βάνονται κατὰ λεπτόν τὰ τε μαθήματα καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν
διοργάνωσιν τοῦ Λυκείου ἀποβλέποντα, ἐν τούτοις οὐτ' ἄ-
σκοπον οὐτ' ἀκαιρον νομίζομεν νὰ εἴπωμεν καὶ ἐνταῦθα τι-
να, ἵνα διαφωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώσττας τῶν ἐνταῦθα ἀξιο-
λόγων ἐφημερίδων περὶ τε τοῦ σκοποῦ τοῦ Λυκείου καὶ πε-
ρὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ.

Τὸ Λύκειον προσφορότατα, ὡς νομίζομεν, προσαγορευθὲν
τῷ καλλίστῳ τοῦ κλεινοῦ Εὐαγόρου ὄνοματι ἀρξεται λει-
τούργου ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Σεπτεμβρίου ὅπως δὲ ἰ-
δίαν διαίρεσιν ἔχον περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς δύο τμήματα. 1).
Προκαταρκτικὴ Σχολὴν εἰς 85 διηρημένην τάξεις καὶ Γυ-
μνασιακὸν τμήμα ἐκ πάντε τάξεων συγκείμενον. Ἐν τῷ
γυμνασιακῷ τμήματι ὄχι διδάσκηται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα
μετὰ τῶν παρεμπορῶντων αὐτῇ γενικῶν μαθημάτων προ-
σχόντως κατὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι κακονομισμένα ὥστε τὸ Λύ-
κειον ὄχι ἐκπλήρω ἀκαλύτως διττὸν σκοπὸν, φιλολογικὸν καὶ

ἐμπορικὸν διότι ὄχι δύνηται ὁ μαθητὴς νὰ παρασκευάζη-
ται ἰκανὸς νὰ κατὰρχῆ εἰς τὴν ἀνωτάτην γυμνασιακὴν
τάξιν.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 25 Μαΐου 1890.

Δημήτριος Κόντος
πρῶτον καθηγητὴς τῆς ἐν Σμύρνῃ-Εὐαγ.
Σχολῆς καὶ τοῦ Ὀμηρίου Παρθενναγωγείου.
Σημ. Τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Λυκείου δε-
μοσιευθῆνται ἐν συλλογῇ τῆ προσεχῆς ἐβδομάδος καὶ εὐ-
θὺς ἀρξονται αἱ ἐγγράφαι ἄνευ χρηματικῆς προκοπίσεως
μέχρι 1 Σεπτεμβρίου, ὅπότεν ὄχι ἐφαρμοσθῆ ἔν ἀκριβείᾳ ὁ
κανονισμὸς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δημοτελεστάτη καὶ ἐν πυκνῇ λαοῦ συν-
αθροίσει ἐφέλη τὴν παρελθούσαν Δευτέ-
ραν Δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ Ἁγίας Νάπας,
ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ εορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ
Διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου Κωνσταντίνου.
Τὸ συναθροισθὲν πλῆθος λαοῦ ἐν ἐξῆλκῃ
ἐνθουσιασμῷ ἤρπασε καὶ διέδωκε βροντω-
δῶς τὰ «Ζήτω» ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
Δημάρχου κ. Δ. Χατζηπαύλου, δόντος τὸ
σύνθημα. Τὴν ἄνωθεν τῆς ἐξωτέρας εἰσό-
δου τοῦ ναοῦ ἐστημένην μετὰ τῶν στεφά-
νων καὶ σημαίων εἰκόνα τοῦ Διαδόχου, οἱ
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατελθόντες εἰς
τὴν πανήγυριν τοῦ «κατακλυσμοῦ» χωρι-
κοὶ δὲν ἔπαυον θεώμενοι μετ' ἐσωτερικῆς
τινος χαρᾶς διαδηλουμένης ἐν τῷ προσώ-
πων των. Τὴν νύκτα πολλὰ ἰδιωτικὰ καὶ
δημόσια καταστήματα ἐφωταγωγῆθησαν
καὶ πυροτεχνήματα ἐκάησαν. Ὁ Δήμαρ-
χος κ. Δ. Χατζηπαύλου ἀπήυθηεν τῷ Δι-
αδόχῳ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Κωνσταντῖνον Διάδοχον Ἀθήνας.

Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς Λεμησσοῦ τελέ-
σας δοξολογίαν εὐχεται Ὑμῖν μακροβιότη-
τα καὶ πλήρωσιν πανελληνίων πόθων.

Χατζηπαύλου Δημάρχος.

Τὴν 23 Μαΐου ἔλαβεν ὁ κ. Χατζηπαύλου τὴν ἐξῆς ἀ-
ντήρην:

(Ἐκ Τατοῦ)

Δημάρχον Λεμησσοῦ Κύπρου.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καταπλέει
ἐνταῦθα ὁ ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογεί-
ου συγκείμενος ὡς λέγεται ἐκ 12 πλοίων.

Κατὰ παραδρομὴν ἐν τῷ παρελθόντι
φύλλῳ παρελείφθη τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φω-
τίου Κολακίδου, μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς
Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀναγνώστηριου «Ἡ Ἰ-
στότης» καὶ ταμίου αὐτοῦ.

Παιδᾶ τινα ἐκ τοῦ χωρίου Μοναγρί-
ου, εἶχε σύρει κατὰ γῆς ἀφνιασθέν ζῶον,
εἰς τοῦ ὀποίου τὸ σχοῖνι εἶχε περιπλεχθῆ,
εἰς ἀρκετὸν διάστημα καὶ εἰς τρόπον ὡ-
στε ἀφρηθὴ σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ δέσμα
τῆς κεφαλῆς. Οἱ χωρικοὶ ἔχουσιν ἐν ἀνό-
ητον ὄλωσ καὶ λίαν βλαβερὸν σύστημα,
πᾶσαν πληγὴν νὰ τὴν ἐπιπάσωσιν ἀμέ-
σως διὰ μεγάλης ποσότητος κόπρου τῶν
ἀλόγων, ἧτις ἐμποδίζουσα καὶ περικλείου-
σα τὸ αἷμα δίδει ἀφορμὴν εἰς ἀνάπτυξιν

φλεγμονής και εις εμπύκνισιν του αίματος καταλήγουσαν εις βεβαίον θάνατον. Επιστάσαν λοιπόν και επί της κεφαλής του ρηθέντος παιδός μίαν μεγάλην ποσότητα κόπρου και ανέμενον την θεραπείαν διά μόνου του μέτου τούτου. Μετά τινος όμως ημέρας έγινεν ανάγκη να σταλή ο παῖς εις τὸ ἐνταῦθα νοσοκομείον, ὅτε ὁ ἰατρός ἀφαιρέσας τὴν κόπρον ἤτις κατήντησεν ὡς πίσσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδός εὔρε πληθὺν σκωλήκων, ἡ εμπύκνισις τοῦ αἵματος ἤρξαστο και μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέβιωσεν ὁ παῖς. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ παύσωσι τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο σύστημα, εἰς πᾶσαν δὲ πληγὴν νὰ καταφεύγωσι ἀμέσως εἰς ἐπιπλύσεις δι' ἀπλοῦ νεροῦ κρύου. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ὁ μόνος ὅστις ἐμποδίζει τὴν φλεγμονὴν και τὴν εμπύκνισιν τοῦ αἵματος και ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὁ μόνος, ὅστις εἰς μικρὰ τραύματα ἐπιφέρει τὴν τελευτὴν και σύντομον θεραπείαν. Εἰς δὲ μεγάλας και βαθεῖας πληγὰς ἐπίσης τὸ κρύον νερόν ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλοῦ και δύναται οὕτως ὁ ἰατρός προσκαλούμενος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος. Ἐπίσης συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως τὸν ἰατρὸν διὰ πᾶσαν ἀσθένειαν ἢ μεγάλην πληγὴν και νὰ μὴ περιμένωσιν, ὡς εἶνε τὸ σύστημα των, μέχρις οὗ τὸ κακὸν προχωρήσῃ και δὲν εἶνε πλέον δυνατόν νὰ κατορθώσῃ τι ἢ ἐπιστήμη.

* *

Εἰς πολλῶν χωρίων γράφουσιν ἡμῖν ἐπιβεβαιούντες ὅσα περὶ κτηματολογίου ἐν προπαρελθόντι φύλλῳ ἐγράψαμεν. Τὰ γενοῖσα μὲν, ἀλλὰ πλείστα κωλύματα παρεμβάλλοντα, ὅσα συμβαίνουσιν κατὰ τὴν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐγγραφὴν ἑλληνικῶν ὀνομάτων εἶνε πλείστα. Εἰς Μόρφου γράφουσιν ἡμῖν ὅτι εἰς τὸ πλησιόχωρον χωρίον δὲν ἠδύνατο ὁ Μεεμούρης νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα Ὀνησίφορος και ἀπέπεμφε τὸν χωρικὸν εἰπόντων αὐτῷ νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα ἂν θελῇ νὰ ἀνεμίσῃ, διότι οὐδέποτε ἐγράψῃ τοιοῦτον ὄνομα. Τοῦ παπᾶ Ἀργυροῦ ἐκ τοῦ Συριανοχωρίου τὸ ὄνομα ἐγράφη εἰς τὸ κτηματολόγιον Λευκωσίας, παπᾶ—ροῖκος.

* *

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν τὴν ἀπὸ τινος ἐπικρατήσασαν εὐγενῆ τάσιν τῶν Λευκωσιατῶν πρὸς ἴδρυσιν σωματείων τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἐπιδιωκόντων. Ἐσχάτως τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κ. κ. Χ. Γρηγοριάδου και Γ. Παπαδοπούδου συνεστάθη Σωματεῖον ὑπηρετῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλπίς», εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ταμείον δέον ἕκαστος νὰ καταβάλλῃ ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ του μηνιαίαν συνδρομὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 2 σελλιλιῶν. Σκοπὸς τοῦ σωματείου εἶνε ἡ περίθαλψις, βοήθεια και ἀνακούφισις τῶν μελῶν του, ὅσα ἐν τῷ μέλλοντι εὔρεθῶσιν ἕνεκα ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ ἐλείψεως τοιαύτης, εἰς στενόχωρον θέσιν.

Ἐρὸς και ἄσμος ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου τούτου, εὐχόμεθα δὲ νὰ καταβληθῇ και πρὸς διατήρησιν του ἴση προσπάθεια τῆς καταβληθείσης πρὸς σύστασιν του, διότι δυστυχῶς, ἀπὸ τινος πολλὰ και ἐν ἄλλαις πόλεσι σωματεῖα και συντεχνίαι συνεστάθησαν, διὰ νὰ ἐκλείψωσι μετὰ τινος μῆνας πρὸ τῶν ἀναποφεύκταις ἀνεγειρομένων μικροφιλοτιμιῶν και φιλονεικιῶν.

Παρὰ τοῦ κ. Μ. Κατσουράκη ἐλάβομεν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνακοινεῖ ἡμῖν τὰς σκέψεις του περὶ τοῦ ἀνεγερθητομένου ναοῦ. Ὁ Κύριος οὗτος φαίνεται ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὴν ἰκανότητά του, ὑπόσχεται δὲ νὰ κάμῃ και νὰ ἐφαρμόσῃ—σχέδιον ὑφ' ὄψας τὰς ἐσφύσεις κατάλληλον. Ὁ Κ. Μ. Κατσουράκης εἶνε πτυχιούχος τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν ἂς λάβῃ λοιπὸν μίαν ἐξήγησιν μετ' αὐτοῦ ἢ Ἐπιτροπῇ, κατεργουμένου αὐρίου εἰς Λεμευσόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ συγγενικῷ και φιλικῷ κύκλῳ εὐερίων και λαμπρῶν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου και πολυκαταπέτου νέου τῆς πόλεως μας κ. Γ. Θ. Ρωσσίδου μετὰ τῆς εὐημένης και ἐπ' εὐγενείας και ἀρίστη διαμορφώσεως διαπρεπούσης σεμνῆς δεσποσύνης Θεοδώρας Ζ. Πιερίδου ἐκ Λάρνακος.

—Ἐπίσης φαίδροι ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Δ. Ἀγγελουδῆ μετὰ τῆς εὐημένης Ἐρατοῦς Χ. Καρύδου.

—Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν ἐν πυκνῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Πέτρου Λουκίδου μετὰ τῆς εὐημένης δεσποσύνης Ὀλυμπιάδος Χριστοδούλου ἐν τῇ Ἐνορίᾳ Καθολικῆς.

—Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Π. Ταλιαδούρου μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἑλληνίκης Μ. Μανδριώτου.

Εὐχόμεθα πᾶσι τούτοις συγγενικὸν βίον ἀνέφελον και εὐδαίμονα.

ΛΑΡΝΑΞ

Κατακλυσμός.

Ὁ τραγὸς και πολεμικὸς ἦχος τῶν τυμπάνων και τασουλῶν ἀφύπνιζε τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τοὺς διὰ τὴν πανήγυριν τοῦ κατακλυσμοῦ κατελθόντας και προσελάλει τούτους ὅπως μετὰσχῶσι τῆς εὐθυμίας και χαρᾶς. Πράγματι οἱ πανηγυρισταὶ μετὰ πολλῆς τῆς ζεσέως ἐπροθυμοποιούντο νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν ἔκτακτον ταύτην διασκέδασιν, πλην κακὸς τις δαίμων γνωσθὲς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀναπαράδι» ἀνεχαίτιζε τούτους και ἐκράτει μετεώρους ὅπως βλέπωσι μόνον τὰ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἐκτινασσόμενα ἀφρόεντα κύματα. Ἡ πανήγυρις εὐτυχῶς διελύθη ἀνευ τινὸς ἀπευκταίου, μόνον μικρὰ τινα παράπονα ἠκούοντο ἀνὰ τὰ καφενεῖα, καταδικάζοντα τὸν νόμον ὅτις διαρρήδην ἀπηγόρευεν νὰ ὦσιν ἀνοικτὰ τὰ καφενεῖα πέραν τῆς 11ης. Μακρὰν τοῦ νὰ κατακρίνω ἢ ἐπικρίνω τὸν ἐν λόγῳ Νόμον λέγω ὅτι ἡ Σεβασὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ Σεβασθῇ τὰ Κύπρια ἔθνη και νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ τε ἠλιόκαεῖ ἀγρότῃ και ταλαιπωρουμένῳ πολίτῃ νὰ λησμονήσῃ διατκεδάζων ἐν ἀορίστῳ ὥρα κατὰ τὸ διήμερον μόνον τῆς Ἐορτῆς τὰ δεινοπαθήματα διπλῆς Κυβερνήσεως τῆς τε Ἀγγλικῆς δηλ. και Τουρκικῆς.

Ἀπόδημος.

Κτήμα (Πάφου).

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληθρόνου Κωνσταντίνου κατανυκτικὴ ἐψάλλη δόξολογία κατὰ τὴν 9ην τῆς πρωίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου χοροσατοῦντος τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, καθ' ἣν ἰκανὸν συνέφρυσσε πλῆθος και ἰδίως ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου, και οἱ μαθηταὶ και αἱ μαθήτριά του παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀναπεμφθείσης ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου εὐχῆς ζωηρὰ ἀντιχῆταν «Ζήτην» ὑπὲρ τοῦ μνημονευθέντος, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, και τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Καθ' ἕλην τὴν ἡμέραν ζωηροτάτη ἐπεκράτησε φαιδρότης ἀνὰ τὴν πόλιν και ἰδίᾳ τὴν νύκτα καθ' ἣν και τινα ἐκάθησαν διάφορα πυροτεχνήματα.

* *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—

Ὡς μόνος ἀναγκαῖος ὄρος πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐτέθη πλέον ἐπισημῶς ὑπὸ τῶν δυνάμεων ὁ μέχρις ὀδόντων ἐξοπλισμός. Τούτου ἕνεκα δραστηρίως και πυρετωδῶς ἐργάζονται μικροὶ και μεγάλοι δυνάμεις πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν τελεώτερον καταρτισμὸν και στρατιωτικὸν και πολεμικὸν ὄργανων. Αἱ εἰς ἑκατομμύρια πιστώσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει παντὸς κράτους.

Κων)λις, 24.

Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασε τοὺς πέντε ἀξιωματικοὺς εἰς ἐξήμερον φυλάκισιν ἀντὶ ἐξορίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διέταξε τὴν διὰ βίου ἐξορίαν αὐτῶν εἰς Τρίπολιν μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινῆς των. Ὁ δὲ κ. Νελίδωφ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἰκανοποιημένος.

Ὁττάβα, 24.

Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Νέᾳ γῆ ἕνεκα τῶν Γαλλικῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν Καναδῶν ἀλιέων. Πολεμικὸν Γαλλικὸν ἀτιμόπλοιον διέταξε τοὺς ἀλιεῖς τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ν' ἀποσύρωσι τὰ δίκτυά των. Ὁ λαὸς ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ τελέσῃ τοὺς φόρους ἕως οὗ λάβῃ ὑπεράσπισιν και ἰκανοποίησιν. Ἦλθεν ἐπὶ τόπου και ἐν Ἀγγλικὸν καταδρομικόν.

Κων)πολις, 24.

Τέσσαρες νέοι Τοῦρκοι οἵτινες προσέβαλον τὴν θυγατέρα τοῦ διερχομένου τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας συνελήφθησαν ὑπὸ ρώσων ναυτῶν.

Ὁ κ. Νελίδωφ ἀρνεῖται ν' ἀποδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἐγγχωρίους ἀρχὰς διότι οὐδεμίαν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τουρκικὴν δικαιοσύνην.

Σοφία, 24.

Αἱ συζητήσεις τῆς δίκης τοῦ Λοχαγοῦ Πανίτσα δὲν ἀπεδεικνύουσιν ἕως τῶν δτι ἀνώτερος Ρώσος λειτουργὸς ἀνεμίχθη εἰς συνωμοσίαν.

Δουβ.λιτρον, 25.

Συλλληθητήριον, προηγηθείσης προκηρῦξεως, ἐγείνεν ἐν Τιππεραὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀστνομίας. Οἱ κ. κ. Διλλόν, Ὁβρίν και ἄλλοι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἀρμάτων ἢ ἀστνομία προσέβαλε πολ.λιτικ. Πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

Βερο.λιτρον, 25.

Ἐν ᾧ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτο εἰς περίπατον ἐφ' ἀμάξης ἐν Πότσδαμ, αὐτῇ ἀνετράπη και ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. Ἄλλ' ἡ Α. Μ. δὲν ἐτραυματίσθη.

Βερο.λιτρον 26.

Ὁ ποδὸς τῆς Α. Μ. ἐξετατίσθη. Ἡ Α. Μ. δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ.

Σοφία, 28.

Ἡ εἰσαγγελία ἀπαιτεῖ τὴν καταδίκην τοῦ ταγματάρχου Πανίτσα και τριῶν κατηγορουμένων εἰς ἰσόβια δεσμιὰ και δεκαπενταετῆ εἰρκτὴν τῶν ἄλλων.

Παρίσιοι, 29.

Μανθάνουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ σχεδίου, ἀφορῶντος εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Σουεζίου διώρυχος.

Λονδίνον, 27.—Τὰ «Ἡμερησία Χρονικά» ρηγγύουσι κραυγὴν πρὸς συναγειρομένον κατὰ

των επιτελεσθεισών της Γερμανίας προόδων ἐν Ἀφρική. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἡ Αἴγυπτος ἀπωλέσθη διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῇ Γερμανίᾳ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τοῦ Ἄνω Νείλου.

Πετρούπολις, 28.—Ἡ Σεβαστούπολις θὰ μεταβληθῇ εἰς λιμένα καθαρώς στρατιωτικὸν ἀπὸ τοῦ μνηδὸς Λεβόσπου. Ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν θὰ μετατεθῇ εἰς Θεοδοσιούπολιν.

—Εὐχάριστον εἶδσιν ἀνεκοίνωσεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ τηλεγράφος. Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀτελῶν εἰδῶν, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ἡ στασις, ἐπιψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βουλῆς ἤδη δὲ ὑπολείπεται ὡς ἐπιψηφισθῆναι τὸ νομοσχέδιον καὶ ὑπὸ τῆς γερουσίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ βεβαίως οὐδεμία θὰ ὑπάρξῃ κατ' αὐτοῦ ἀντίρροσις. Ὡστε δυνάται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ νομοσχέδιον περατωμένον κατὰ τὰς εὐχὰς ὧν. Εἰκάζομεν δ' ὅτι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ δασμοῦ τῶν ἑλληνικῶν σπόγγων θὰ ἐπιτευχθῇ, ἀφοῦ εἶχε περιληφθῆ εἰς τὸ γενικὸν νομοσχέδιον.

Ἡ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΤΕΛΗΣ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Εἰς τὸ πείσμα, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀποδείξεως, ἣν ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος παρέχει εἰς ἡμᾶς, ὑπάρχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἐτι καὶ νῦν πολλοὶ, πλείστοι οἵτινες πιστεύουσι, ὅτι διὰ τῆς ἀπλῆς παιδείας καὶ ἰδίως τῆς ἑλληνικῆς, οὐ μόνον τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν τῶν—τὴν ὑψίστην χρησιμότητα καὶ εὐημερίαν τῶν

"Θθεν οὐ μόνον συνηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνεισφέρουσι καὶ ἐργάζονται καὶ ἀγωνίζονται παντοειρώπως πρὸς διάδοσιν αὐτῆς μεταξὺ τοῦ λαοῦ· πιστεύουσι μάλιστα ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὸ μικρὸν ἀριθμητικῶς καὶ ἀνίσχυρον κατὰ τὰ ὑλικά μέσα καὶ τὴν ἰσχνὴν ἑλληνικὴν ἔθνος θέλει δυναθῆναι νὰ κατισχύσῃ τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δὴ νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ νὰ κατακυριεύσῃ διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς ὑφ'ἡλίου!

Τούτου ἕνεκα ἡ σπουδὴ καὶ διδασκαλία τῆς Γραφῆς ἡ παραμελεῖται ἐντελῶς ἢ ταπεινοτάτην κατέχει θέσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαίδευσί τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

Τὰ κακά ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης παραμελήσεως ἢ καλλίον εἰπεῖν περιφρονητικῶς τῶν Γραφῶν ἔχομεν πρὸ τῶν σφραλισμῶν καὶ τοῦ νομικοῦ καρπούς αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν μῆτροι κορευομένοι! Οἱ νέοι καὶ νέαι μας, οἱ ἐξερχόμενοι τῶν ἐκπαιδευτηρίων, εἴτε ἡ φανεροὶ ἄπιστοι ἢ ὀρθολογισταί, ἐὰν δὲ τινες διαρπύωσι τὸ ναυάγιον τῆς τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως, καθίστανται οὐκ ἐπιεικῶς ἀμφιβάλλοντες περὶ πάντων τῶν ἀσφαρῶντων εἰς τὴν Ὁρσηκελίαν.

Τὰς ἐπομένας ὀλίγας παρατηρήσεις προσφέρομε εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει, ὅπως καταδείξωμεν αὐτοῖς τὴν ἀπᾶν, εἰς ἣν διατελούμεν ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, καὶ προσκαλοῦμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν εἰλικρινῆ καὶ σύντονον προσοχὴν τῶν.

Ἡ Γραφὴ εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαία.

1. Ὡς βιβλίον φιλολογικόν.

Θεώρησον αὐτὴν ὡς ἱστορίαν μᾶς ἐπαναφέρει μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου, εἰς τὴν πρώτην ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν πρώτην ὑψηλότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτην μᾶς φέρει ἐπὶ τοῦ ρεῦματος τοῦ χρόνου διὰ βραχέος δὲ ἀλλὰ περιεκτικὸν τρόπον ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς τὰ κύρια συμβάντα τῆς πρωϊαιότητος ἱστορίας τοῦ γένους μας. Ἐξαιρῶμεν τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως καὶ οὐδεμίαν θέλομεν εἶχει γνῶσιν τῆς ἀπομιμνησκόμενης, τῆς παναρχαίας ἐκείνης ἐποχῆς. Ἡ παράδοσις δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν προμθεύσῃ. Τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν ἀποκαλύψωσι. Τὰ λαίψανα τῆς ἀρχαιότητος δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν διηγηθῶσι.

Τί εἶναι αἱ ἀρχαιότητες τῆς Αἰγύπτου καὶ Νινευῆ; Τί εἰ μῦθοι τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Κίνας; Δυνάμεθα νὰ ἐπιστηρίχωμεν ἐπ' αὐτὰ διὰ πληροφρορίας μόνον καθ' ὅσον ἀνταποκρίνονται καὶ συμφωνοῦσι μὲ τὴν Ἰερὰν Ἰστορίαν. Τί εἶνε τὰ συγγράμματα τοῦ Ἡροδότου, τοῦ Φιλωνος, τοῦ Ἰωσήπου; Δύνανται νὰ ἦνε πιστευτὰ μόνον ὡς δευτερεύοντα φῶτα, δευτερεύουσαι ἱστορικαὶ πηγαί, καθ' ὅσον ἀντανακλῶσι τὸ λαμπρότερον φῶς τῆς Ἀποκαλύψεως.

Αὐτὴ δὲ ἡ ἱστορία, οὗτος ὁ πρῶτος κρηκός τῆς μακρᾶς ἀλύσου, εἶνε τὸ θεμέλιον πάντων τῶν ἐπομένων ἱστοριῶν.

Ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν ρίζαν, ἐξ ἧς τὸ δένδρον, ὅπερ ἤδη μὲν μέγα, ἀλλ' εἰσέτι διακλαδούμενον ἀνερψή.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκουμεν περὶ τῆς ἐγέρσεως, προόδου, πτώσεως καὶ ἐρημώσεως τῆς Αἰγύπτου, τῆς Χαλδικῆς, Περσίας, Βαβυλωνος, ἀποκλήρου τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, τοῦ φύλακος τούτου τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Δυνάμεθα ἀρὰ γε νὰ ὑπερεκτιμήσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς παναρχαίας ταύτης ἱστορίας; Δεν θὰ ἦνε ἑλλιπεστάτη καὶ αὐτὴ ἢ ἄλλως τελεσιτάτη ἐκπαιδευσίς ἀνευ τῆς γνώσεως ταύτης;

2. Ὡς βιβλίον ἐπισημονικόν. Ὡς βιβλίον ποιήσεως καὶ καλλιτεχνίας.

Ὁ Ησαίας, ὁ Δαβὶδ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς τῆς Π. Διαθήκης θεωροῦνται καὶ πραγματικῶς εἶνε ἀνώτεροι τῶν ὑψίστων ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος· αἱ ἰδέαι τῶν εἶναι τόσον ὑψηλαί, ὡστε ὁ Ὅμηρος, ὁ Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ποιήσεως δὲν εἶνε εἰρη ἀστεροειδεῖς.

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸ διὰ τὴν Αἰγυπτίαν σύζυγον αὐτοῦ οἰκοδομηθὲν ἀνάκτορον ἐν Βαβυλῶν, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων περὶ τῶν ἐτι καὶ νῦν σωζομένων θαυμαστῶν ἐρεπίπων τοῦ τελευταίου τούτου τόπου, εἶνε τρανότατοι ἀποδείξεῖς, ὅτι ἡ τέχνη παρὰ τοῖς Ἑβραίοις εἶχε φθάσει εἰς τὸν κορυφῶν τῆς, πᾶσι πρὸ τῆς συστάσεως τῶν Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων ὡς ἔθνη.

Ὁ Ὅμηρος, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι ἔζησαν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτην ἀφ' οἷον ἐγρήθη ἡ Γραφή καὶ ἐκυκλοφόρησαν τὰ θεῖα αὐτῆς παραγγέλματα, καὶ κατὰ πιθανὸν λόγον εἶχον φθάσει μέχρι τῆς ἀκοῆς καὶ γνώσεως αὐτῶν.

3. Ὡς βιβλίον νομικόν.

Ἡ νομοθεσία πάσης χώρας καὶ κατὰ πάντα αἰῶνα ἐθεμελιώθη ἐπ' αὐτῆς. Ὁ περιφημοὺς ἱστορικὸς Γρότιος λέγει, ὅτι «οἱ ἀρχαιότατοι Ἀττικοὶ νόμοι, ἐξ ὧν πηρήχθησαν μετὰ ταῦτα οἱ τῶν Ρωμαίων δρεῖλοισι τὴν ἀρχὴν τῶν εἰς τοὺς Μωσαικούς νόμους».

Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἑβραϊκῶν νόμων κατεδείχθη ὑπὸ πολλῶν σοφῶν καὶ ἀμερλήτων συγγραφέων.

Ἐκ τῆς παναρχαίας ἐποχῆς ἀνιχνεύομεν τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Μωσαικοῦ κώδικος ἐπὶ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν μέχρι αὐτοῦ τοῦ κοινῆς αἰτικοῦ νόμου τῆς Ἀγγλίας, ὅστις εἶνε ἡ βῆσις τῆς νομοθεσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς λ. χ. ἐν τῷ καιρῷ τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου ὁλόκληρα διατάγματα ἐλήθησαν ἐξ αὐτοῦ (τοῦ Μωσαικοῦ νόμου).

Μέχρις ἐσχάτων ὁ πολιτικὸς νόμος τοῦ Μωυσεῦς ἦτο ἐν πλῆρει χρήσει ἐν Σουηδία, καὶ μολονότι δὲν ἀναφέρεται πλέον ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐνυπάρχουσι ὅμως ἐν τῇ Σουηδικῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ πολλὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας τῆς ἐξουσίας.

Τὰ συντάγματα τῆς Σουηδικῆς καὶ τῶν καθ' ἕκαστα Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶνε θεμελιωμένα ἐπὶ τῆς Γραφῆς, διότι ἡ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη καὶ ὁ ἐκ τούτου ἐγερεθῆς κατ' αὐτῶν διωγμὸς ὠθησε τοὺς Πουρτανίκοις πρὸς τὰς τότε ἀξένους καὶ ἐρήμους ἀκτᾶς τῆς Ἀμερικῆς. Ὅταν δ' ἐφθασαν ἐκεῖ, εἶχον τὴν Γραφὴν εἰς τὰς χεῖρας, τὸν νόμον καὶ τὴν καρδίαν τῶν καὶ ἀνεγίνωσκον αὐτὴν πρῶτὴ καὶ ἐσπέρασαν ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς τῶν. Ἔθετον αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν τῶν καὶ ὡς κεφαλὴν γωνίας ἐν τῇ Κυβερνήσει τῶν, ὡς πλατεῖαν δὲ καὶ στερεὰν βῆσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιμοδόμησαν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνώσεως, ἐλευθερίας, ἐκπαιδεύσεως καὶ Ὁρσηκελίας. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς περιφημοῦ δικαηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν αὐτῶν εἶχον ὡς ὁδηγόν τῶν. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγῶνας τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαίου αὐτὴ ἦτο ὁ σύντροφος καὶ ὁ σύμβουλος αὐτῶν. Καὶ δετὴ δὲ μετὰ μακρὸν καὶ ἀνίσον ἀγῶνα ἐκλείσθη εἰρήνῃ καὶ μετ' αὐτῆς ἐπὶ ἡμερᾶς ἀνοίσαντες τὴν Ἄγιαν ταύτην Γραφὴν, ἔκλιναν γόνυ ἐνώπιον τοῦ Ἰασητεροῦ καὶ ἀπέδωκαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν διὰ τὴν νίκην.

Ἡ εὐπαιθετος καὶ νεαρὰ Λαίδη Ἰωάννα Γρέυ, ἧτις ἐματύρησεν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν προτεραιὰν τῆς ἀποκεφαλίσσεως τῆς ἐπέμφεν εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ Ἑλληνικόν μὲ τὰς ἐξῆς ἀξιόσημιας ἀποαιρετικῆς λέξεσι: «Σοὶ πέμπω, ἀγαπητῇ ἀδελφῇ Ἀικατερίνῃ. ἐν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀν καὶ ἐξωτερικῶς δὲν εἶνε κεντημένον μὲ χρυσοῦν, ἐξωτερικῶς δὲ εἶνε πολυτιμότερον καὶ αὐτῶν τῶν πολυτιμωτάτων λίθων—εἶνε τὸ βιβλίον, ἀγαπητῇ ἀδελφῇ, τοῦ Νόμου, τοῦ Κυρίου· θέλει δὲ σὲ διδάξῃ πῶς νὰ ζῆς καὶ πῶς ν' ἀποθᾶνῃς».

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Γραφὴ πρέπει νὰ διδασκῆται ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν οὐ μόνον τοῖς προκαταρκτικοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνωτέροις διότι χωρὶς αὐτῆς ἡ ἐκπαιδεύσις εἶνε ἀτελής. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διδασκῆται παρ' ἀνθρώπων εἰδῶν καὶ εὐσεβῶν παρ' ἀνθρώπων, οἷτινες πιστῶ-

οῦσιν εἰς τὰς ἀληθείας τῆς καὶ ἐδοκίμασαν ἐκ πείρας τὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν αὐτῆς.

(Ἐκ τοῦ Μέντορος).

Λύσις τοῦ 42 αἰνίγματος Ἀξίτις—ἔξις. Αὐτῆρες ὁ Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου καὶ ὁ κ. Π. Μιχαηλίδης ἐκ Κοντίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 43ον.

Τὴν μὲν νόκτα τῶν ἑταίρων θαρραλέως προηγούμαι, τὴν πρῶτην δὲ ἀμέσως αὐτῶν ὄπισθεν φρουροῦμαι. Καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οὕτω μὲνων θεωροῦμαι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶα ἀ ποιότητος γρ.	200—220
δευτέρας ποιότη.	180—190
» ξυλισμένα	140—170
ῤακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ δι. παρ.	60—65
σταρξίδες βρασταί	60—62
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σᾶκκος γρ.	118—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ	7 1/2—8
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	86—87
τὸ γαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθάραν μαζίαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχι ἀπὸ σπύργα Ἑυρωπαϊκά, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδύλων καὶ καθαρῶν οἶνοπνευματῶν διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐξραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικᾶς τιμᾶς ἱερατικὰ φορέματα ἕταιμα, ἐκ καλῆς χρυσουφάντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνόμενῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, σιγαροῦχάρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίτηθ, ὡς καὶ ταμβακός. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σαφρομακέττα καὶ φώσφοροι. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τούτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἧτοι ἐμβαδὸν 4,680 πᾶδας τετραγωνικῶς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆσασαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα συνορὰ δύο ὁδοῦς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κήπον τοῦ Μονασιηρίου Χρυσουφαιτισσῆς καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματιῶν, καὶ ἀλλῆς μετὰ 30 περίπτου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.